

Besvarelse:

Efter det vedtagne mæglingforslag er der såvel inden for normallønsområdet som inden for minimallønsområdet adgang til at foretage modregning i ikke-overenskomstmæssige tillæg, personlige tillæg og lign. Bestemmelsen om, at der i priserne kun må indregnes øgede lønudgifter modsvarende de lønstigninger, der fremkommer efter, at fradrag for sådan modregning er foretaget, gør således ingen forskel mellem de to lønsystemer.

Spørgsmål 6:

Vil bestemmelserne i § 5, stk. 2, åbne adgang for regulering af hjemmemarkedspriserne på fjerkræ og for flæsk?

Besvarelse:

Landbruget må efter § 5, stk. 2, have adgang til ved bortfaldet af det gældende prisstop at gennemføre de ikke effektuerede forhøjelser af priserne på fjerkræ og flæsk. For fjerkræ betyder det en umiddelbar forhøjelse af prisen med 22 øre pr. kg. For flæsket forhandles der for tiden med monopoltilsynet om tidspunktet for korrektionen (20 øre pr. kg).

Nedsættelsen i 1970 af hjemmemarkedsafgiften af svinekød med 20 øre pr. kg tilsigtede at udligne det forhold, at slagteriernes efterbetaling for 1969 var større end forudsat ved afgiftsordningen. Det blev antaget, at afgifterne i 1969 herved var ansat 8 øre pr. kg for højt. Reguleringen af afgiften skulle afvikles over en periode på ca. 5 måneder til slutningen af september 1970, men blev som følge af prisstoppet videreført.

En foreløbig opgørelse for godt halvdelen af slagterierne tyder på, at efterbetalingen for 1970 har været større end for 1969. Der synes derfor at være grundlag for at opretholde korrektionen i en vis periode efter prisstoppets udløb. Tidspunktet for tilbageføringen af afgiften må imidlertid berø på den endelige opgørelse af slagteriernes efterbetaling for 1970.

Spørgsmål 7:

Vil det ikke være naturligt, om rationaliseringsgevinster ikke ensidigt tilfalder erhvervslivet?

Besvarelse:

Såvel af administrative som af erhvervs- og politiske grunde vil jeg ikke mene, at man bør pålægge erhvervslivet en videregående forpligtelse til at nedsætte priserne ud over, hvad der følger af § 5, stk. 3, det vil først og fremmest sige ved fald i råvareudgifter og ved nedsættelse af offentlige afgifter. At virksomhederne foretager prisnedsættelse af disse grunde, vil være forholdsvis enkelt at kontrollere, hvorimod det må anses for administrativt uoverkommeligt at påse, at også andre omkostningsbesparelser straks fører til prisnedsættelser.

Erhvervspolitisk må det findes rigtigt at give virksomhederne et incitament til stadig effektivisering ved, at virksomhederne ikke forpligtes til prisnedsættelser ved besparelser på andre omkostningsposter opnået gennem effektivitetsforbedring. Den rationaliseringsgevinst, som virksomhederne herigennem måtte opnå, fører til afdæmpet prisstigning og kan via konkurrencen i det lange løb medføre prisnedsættelser. Rationaliseringsgevinst vil også kunne give grundlag for sådanne lønjusteringer, som virksomhederne måtte finde påkrævet, men som efter de gældende regler ikke kan indregnes i priserne. Lovens bestemmelser er således ikke udtryk for, at rationaliseringsgevinster ensidigt tilfalder erhvervslivet.

Spørgsmål 8:

Efter hvilke kriterier vil monopoltilsynet kunne undtage fra bestemmelserne i § 5, stk. 1 og 3?

Besvarelse:

Ved meddelelsen af generelle dispensationer, hvorved et vare- eller erhvervsområde helt undtages fra lovens bestemmelser, forudsættes det, at monopoltilsynet følger den praksis, der foreligger fra administrationen af den nuværende prisstoplov. Som eksempler kan nævnes, at monopoltilsynet har undtaget følgende områder fra prisstoploven: auktionssalg, licitationer inden for bygge- og anlægssektoren, kunst og antikviteter, brugte genstande og blomster.

Generel dispensation for et brancheområde kan gives med henblik på at muliggøre anvendelse af gennemsnitsberegninger for områder, hvor der foreligger et meget stort antal varenumre, dessiner m. v.